

Rigsdagstidende.

1861. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 93.

Trettende Session.

27de Møde.

Fredagen den 8de November Kl. 1.

(Fortsat.)

J. N. Hansen (fortsat): Naar jeg nu forlader den ærede Rigsdagsmand, som jeg ikke har hørt anføre nogen Grund, der rammer Hovedspørgsmaalet, er der kun et Par Bemærkninger fra et Par andre ærede Talerere, hvorom jeg skal tillade mig at udtale mig. Det er blevet sagt af en æret foregaaende Taler (Fischer), at uagtet han var imod det Princip, som indførtes i Loven af 1857, og derfor stemte imod Bestemmelsen, dengang den forelaae, vilde han dog nu, da den var slaaet fast i Loven, ogsaa stemme for den nærværende — ja, det bliver jo den ærede Rigsdagsmands Sag, men hvis jeg vilde stille mig paa det Standpunkt, kunde jeg aldrig, naar der fremkom en ny Lov, som jeg skulde give min Bekræftelse, forsvare for mig selv at stemme for Noget, som jeg fandt uretfærdigt og usvarligt, fordi det stod i en tidligere Lov; jeg vilde finde det aldeles stridende imod hvad der efter min Opfattelse er det Rette; men jeg vil tillige, med Hensyn til hvad den ærede Rigsdagsmand iøvrigt anførte ligeoverfor en Uttring af Mindretallet, der efter hans Mening skulde gaae ud paa at ville bevise Noget med Hensyn til Qvindefangers Ret ligeoverfor Loven af 1857, sige, at han efter min Mening ganske har misforstaaet den; jeg opfatter det ærede Mindretal (Klein) saaledes, at han sagde, indtil Aaret 1857 kunde der maaskee endda til Nød være Noget i hvad det ærede Fleertal siger, at For-

bedringshuusstraf var Forbedringshuusstraf, at den kunde forandres og udsones paa det ene eller paa det andet Sted, paa den ene eller paa den anden Maade, men efterat Loven af 1857 har slaaet fast, at der er Forskjel mellem Forbedringshuusstraf og Cellefængsel, saa have de qvindelige Forbrydere fra 1857 næret den Overbeviisning og den Tro, at de ikke kunne dømmes til Cellefængsel (Klein: Det er ganske rigtigt opfattet!); det ærede Mindretal vilde bevise, at de fra 1857 havde en saameget større Sikkerhed for, at denne Straffemaade ikke kunde anvendes paa dem — nu hører jeg, at det ærede Mindretal bekræfter, at jeg har opfattet ham rigtig, saa at han ikke har sagt det, som den ærede Rigsdagsmand, til hvem jeg figter, nemlig Rigsdagsmanden for Hjørring (Fischer) meente, at han skulde have sagt. — Det er blevet anført af en æret foregaaende Taler (Jessen), at da man havde faaet de nye Fængsler, skulde man sørge for at faae Fanger i dem, ellers skulde man ikke have bygget dem, og at det Argument ledede til, at man maatte vedtage denne Lov; den Slags Grunde troer jeg virkelig ikke man behøver at gjendrive; thi naar man har bygget et Fængsel, troer jeg ikke det kan være rigtigt, at foregribe den Tilvæxt af Forbrydere, som man desto værre senere kan vente, ved at forandre en tidligere affagt Dom, for strax at kunne sætte Fanger ind i det nye Fængsel. Jeg vilde derimod ansee det for en Sykke, om Fængslerne kunde staae tomme; men at arbejde hen i den Retning, at de komme til at staae fulde, kan jeg ikke forstaae; jeg kan ikke indsee Rigtigheden af at vedtage en Lov, fordi man derved hurtigere vil rekruttere Celle-